

Alles uit dit schrijven mag worden gepubliceerd, geciteerd, rondgestuurd e.d.. Bronvermelding is daarbij niet verplicht maar wordt wel op prijs gesteld. Evenals een reactie.

Aan: Provinciale Staten. Belangstellenden en betrokkenen.
Onderwerp: foute belasting natuurgebieden.

Geachte provinciebestuur

Korte versie:

Graag Uw aandacht voor het volgende: als particulier heb ik onlangs een perceel akkerland ingericht als natuurakker. Op eigen houtje, een burgerinitiatief waar ik van alle kanten veel begrip en waardering voor krijg. Maar niet van mijn provinciebestuur. Dat bestuur heeft er voor gezorgd dat ik gewoon belasting blijf betalen zoals vòòr de herinrichting: **tarief ongebouwd**. Voor het verwachte, voor het voor de hand liggende **tarief natuur** kom ik NIET in aanmerking. Dat voelt heel erg krom. Temeer U gigantisch veel geld uitgeeft aan zwaar over-gesubsidieerde natuur, die vervolgens WEL belastingkorting krijgt. Ik vraag U dan ook dringend deze discriminerende regelgeving aan te passen. Of toch minstens te motiveren waarom U particuliere initiatieven niet omarmt.

Graag zie ik Uw reactie op het hierboven kort beschreven probleem tegemoet.

Hieronder praktijk ervaringen van zomaar een burger die U vertegenwoordigt. Misschien kunt U ook eens kijken op mijn website? Daar is te zien hoe je zonder kostbare subsidies toch een prachtig stukje natuur kunt creëren. Klik/tik bijvoorbeeld voor prachtige impressie op [juli 2020](#). Of bent U meer geïnteresseerd in een bijzonder [kievitenakkerplan](#). De eerste kieviten buitelen er en het heerlijke geluid van een kraaiende patrijs is gehoord. Veel kijk en leesplezier.

Lange versie:

, gewoon een Zeeuwse burger, met een probleem waarvan ik vermoed dat het op Uw bord thuishoort. Mocht dat niet zo zijn, dan kunt U me ongetwijfeld helpen het juiste bord te vinden.

Het probleem zit um in de belastingregelgeving omtrent natuurgebieden.

In 2019 besloot ik 7,5 ha landbouwgrond in te richten als natuurgebied. Als je daar helemaal niet in thuis bent is dat een grote en boeiende uitdaging, maar hulp en adviezen zijn overal makkelijk te verkrijgen. Eén van die adviezen was: "Je moet subsidie aanvragen".

Ja? Wow, **€ 2104,32**, per hectare dat is veel geld, héél veel geld: € 15.782,40. Dus beland ik vervolgens in een doolhof van regels richting het grote geld. Ik realiseer me zelfs dat ik met die subsidie dubbel zoveel geld per hectare kan vangen vergeleken met verpachten als akkerland (wat ik eerder deed). Verbazingwekkend, overdreven, maar dat is geen reden om er niet achter aan te gaan.

Helaas, de regeling voor natuurakkers geldt niet voor mijn akker. Aanvankelijk geven betrokken instanties me de indruk dat ik best wel in aanmerking kan komen, maar na veel zoek blijkt dat niet het geval te zijn. Het geld is op en in West Zeeuws Vlaanderen maak je geen schijn van kans als je perceel niet in het clustergebied ligt. Als troost krijg ik te horen dat ik heel misschien in 2023 wèl in aanmerking kom. Maar eerlijk gezegd geloof ik daar al

niet meer in, boerenorganisaties hebben grote invloed bij de toekenning en die gaan de gouden bergen echt niet aan een gewone burger gunnen.

Inmiddels ben ik helemaal tureluurs van al die regeltjes, al die voorwaarden, alle beperkingen en heb besloten om het gewoon helemaal op eigen houtje en eigen kosten te doen, weg van de bureaucratie.

Dat bleek een fantastisch besluit en een fascinerende ontdekkingsreis. Het perceel van 7,5 ha is binnen een jaar tijd van een monotone, goed producerend akkerland omgezet in een gevarieerd natuurgebiedje. Ingezaaid met allerlei planten waar allerlei insecten en vogels dol op zijn. Een zomer vol giga massa's vlinders, insecten en (wilde) bijen. Vogels als de gele en witte kwikstaarten, leeuweriken en graspiepers zijn vaste bezoekers/bewoners. In het najaar verschijnt er een zwerm kleine zangvogeltjes die snel aangroeit en er een winter lang blijft hangen, heerlijk om te zien, soms zijn ze met 50 soms een zwerm van wel 200!! In de loop van de winter vindt ook een grote groep holenduiven (150) de ruime voedselvoorraden. Rode lijst hazen uit de omliggende kale polders komen echt van kilometers ver om zich te goed te doen aan de rijk gevarieerde vegetatie.

En als klap op de vuurpijl: onlangs werd een roepende patrijs gehoord!!

Op het 1/3 deel grasland buitelen de akkerkieviten, voor het eerst zullen hun legsels niet platgereden worden of onder vloeibare mest belanden.

Allemaal zonder subsidies, het kost de belastingbetaler helemaal niets. En nee, ik ben geen rijke stinker die met geld kan strooien. Integendeel, het kost me geld, ik teer in, maar dat heb ik er graag voor over. Ik geniet. Ook als ik bezoekers rond leid in mijn prachtige oase van diversiteit te midden van uitgestrekte monotone en productieve akkers

Helaas, afgelopen maand deed ik een bizarre trieste ontdekking: mijn natuurakker wordt voor de belasting **NIET** aangemerkt als natuurterrein. Reden: mijn perceel maakt geen deel uit van Natuurnetwerk Zeeland of Natuurbeheerplan Zeeland.

Concreet betekent dat dat ik het volle pond belasting blijf betalen, oftewel tarief ongebouwd € 85,35 euro per hectare, en niet tarief natuurterrein € 8,19. En die ontdekking is de reden voor deze brief. Kunt U me uitleggen waarom ik het volle pond moet betalen?

Graag Uw reactie
met vriendelijke groet

